

to

Wales

Reisverslag van de gehouden concertreis van 19 tot en met 23 mei 2005 te Wales.

Woensdag 18 mei de generale repetitie. En wat blijkt een ieder is op tijd (tussen 4.15 en 5.00 uur 's morgens). Maar helaas door miscommunicatie met onze vervoerder blijft het bij een generale. Geen bus en geen plek op de boot gereserveerd voor vandaag. Morgen weer een kans. De stemming is er een van balen, want niemand staat graag voor niets zo vroeg op en er was binnen de gezinnen het nodige voor opvang geregeld. Maar niets aan te doen. Het blijft mensen werk. Hoe zal het morgen zijn? Zal de stemming er onder lijden of.....

NEEN, 19 mei 4.15 uur de bus staat er. Alle leden zijn gelukkig weer keurig op tijd aanwezig en de stemming is goed. Nu wordt het passen en meten, want de barcommissie heeft de nodige voorraad ingeslagen. Maar het lukt en we rijden op tijd weg. Henk Sr brengt ons naar de boot en Henk Jr zal de reis vanaf de boot verzorgen. De douane wordt vriendelijk toegezongen zodat we snel verder kunnen. De zee is rustig en met zo'n 78 KM per uur de zee getrotseerd te hebben, rijden we om 11.10 Engeland binnen. Eerst de klok maar een uur terugzetten, dan hebben we die alvast gecompenseerd. Om 13.00 uur lunch op ongeveer 150 km afstand van onze bestemming (Swansea). Snel wordt er een Zanglust kassa vrijgemaakt, want ruim 70 personen ontvangen is de moeite waard. Een ieder mocht, op rekening van de penningmeester, zijn dienblad vullen. Het liep gesmeerd. Peter Claes (PC) kwam aan zijn trekken door 2 mooie Engelse Volvo dubbeldekkers op de foto te zetten. Nadat hij ook nog in die bus de smalle zittingen en de beperkte sta hoogte bovendecks had geproefd, kon hij vaststellen dat het comfort in "onze" van Zanten 15 meter lange bus niet de geringste is. Om 17.30 uur komen we bij het Renco hotel in Swansea aan. Daar staan al enkele koorleden van het Dunvant choir op ons te wachten. Inchecken en horen met wie je de kamer de komende dagen mag delen. Door het goede voorwerk van het bestuur was dit binnen een mum van tijd geregeld. Om 19.30 uur eten en het bestuur samen met onze gastheren tussentijd een nieuw schema voor de resterende dagen maken. Het hotel bestond nog maar 4 maanden en was duidelijk nog niet op zo'n grote groep berekend. Het bestuur moest daardoor langer wachten op hun eten. Na het eten hebben we de rest van de avond vrij en konden een stukje in de omgeving gaan wandelen of een ijsje halen bij de M (die om 22.00 uur al sloot). Nog even een drankje aan de bar, even rekenen en constateren dat het wel heel lekker bier moest zijn, en dan naar bed.

Vrijdag 20 mei: Bijtjids weer op want er staat een bezoek aan de burgemeester op het programma. Wij worden in de grote zaal toegelaten en de bestuursleden gaan de burgemeester en de praeses van het koor ophalen. Na de formele toespraken, zongen we enkele nummers voor de aanwezigen. Ze genoten ervan en wilde deze zangers en hun vrouwen graag vastleggen, dus met z'n allen op de statiefoto. (De foto kregen we de volgende dag al uitgereikt). Wij kregen een prachtige pen met inscriptie "City and country of Swansea Dinas a Sir Abertawe" van de burgemeester aangereikt, die we natuurlijk **niet** gebruiken om in onze muziek te schrijven. Krijgen we last met Ton (het gumt zo slecht weg). In de rij voor een

kopje koffie of thee en dan nog even in het Gemeentehuis naar die prachtige raadszaal. De bode heeft de belangstelling goed door en laat een ieder plaats te nemen om aan ons de (nog steeds gehanteerde) gedragsregels uit te leggen. Elke partij heeft zo zijn plekje en ook de ambtenaren hebben hun eigen tafel. De raad van wijze mannen die het gehele proces moeten bewaken bestond niet voor niets uit Arie van de Linden, Johan de Jong en Hans Mesker. De griffier uit Rene de GROET of zo iets en het

onordelijk vertoon van de “kamerleden” leek veel op die tijdens onze repetities. Gelukkig weten we nu dat als een voorzitter of dirigent opstaat en roept Quiet, *ORDER, ORDER*, een ieder geacht wordt stil te zijn. We zullen het wel tijdens de komende repetities of vergaderingen merken.

Naast deze schitterende zaal bewonderd te hebben, zijn we nog naar de Brangwyn Hall met een prachtig akoestiek gegaan. In deze zaal hebben verschillende beroemdheden (o.a. Pavarotti) opgetreden. Ons optreden was hier minder dan in de ontvangstzaal. Opnieuw de bus in en op weg naar Gower Peninsula. Smalle weg (met nog onderhoudswerkzaamheden waardoor het echt passen en meten is), grote bus, koeien en schapen die zonder afscheiding zich overal kunnen begeven en zon. Prachtig weer en dan zo de zee te zien. De steile wanden maar het is wel gevaarlijk. Zo zijn er pas nog mensen overleden die naar beneden gingen en uitgleden. Maar ook de rots die bij eb te bereiken is, is gevaarlijk want bij vloed kan je er niet meer af. De sterke stroom heeft daar pas nog haar tol geëist. Maar het uitzicht, de leuke huisjes, blijft mooi. Op naar King Arthur voor een lunch. Door ook hier vooraf de keus te hebben bepaald van de lunch, werd deze snel en soepel aan een ieder uitgereikt. En zoals Zanglust betaamt, hebben we spontaan “You never walk alone” gezongen voor het bruidspaar dat in de andere zaal aanwezig was. We zullen alleen nog hard aan dit nummer moeten werken als we die meerstemmig willen uitvoeren. Anders moeten we daar een eenstemmig lied van maken, maar niet van allebei wat. Tijd voor waar we eigenlijk voor zijn gekomen. Het 1^e concert in de St Benedict’s Church, met zeer veel uit te voeren nummers, staat voor vanavond. Dus in de bus naar de repetitie. De dames gaan met Henk Jr mee om te winkelen. Het loopt lekker en om 17.30 gaan we naar ons hotel om ons om te kleden. De zaal loopt vol en om 19.30 uur gaan we van start. De concentratie is er weer en we hebben er veel plezier in. Onze nummers worden vooraf door onze ladyspeaker Yvonne Asscherman aangekondigd. In onze pauze zingt een jonge zangeres Sioned Saunders en wordt er een pianosolo door Huw Parkman gegeven. Het is een ander genre, maar wel leuk. Dan gaan we aan deel 2 beginnen. Ondanks dat het een lang concert was, bleven we goed zingen. Veel langer had het concert m.i. niet moeten duren. En wellicht dacht het publiek er ook zo over, want we kregen niet eens de gelegenheid voor een toegift. 22.15 uur zit het erop. En nu ergens eten. Zo’n 17 personen laten zich in het centrum van de stad afzetten om wat te eten en te drinken. De rest neemt genoeg met de sandwiches die in het hotel klaar liggen. Wat opvalt is dat de jeugd al vroeg op de avond dronken is. Ook valt op dat de dames weinig stof om het lijf hebben, terwijl de temperatuur daar zeker geen aanleiding toe gaf. Snel lekker gegeten en wat gedronken en dan de grote vraag. Blijven we nog even en gaan we met de taxi naar huis of stappen we allemaal weer in de bus die ons om 23.30 uur komt halen. We kiezen tenslotte voor het laatste en komen bijtijds weer in het hotel.

Zaterdag 21 mei. De bus zal om 09.00 uur weg rijden, dus vroeg op. We gaan naar St. Fagan te Gardiff (Museum of Welsch life te vergelijken met onze Orvelte in Drente). Zeker met het mooie weer dat we hebben, is het een genot om even in het verleden te wandelen. Sommige leven zich wel erg in die rol en gaan op pad om een kippie voor de lunch te vangen. Zowel de jager als de kip schrokken van deze succesvolle methode. De kip loopt er nu nog mank door.

Vanaf heden noemen we deze jager Kees de Chicken hunter ipv de Vink. Ook het verhaal met minimale muzikale ondersteuning van de verteller in de hanen_arena trok vele luisteraars. In het kort komt het erop neer dat: Er was eens een jongen die

dagelijks met het vee naar het veld ging. Op een van zijn terugtochten had hij zo'n dorst dat hij in de rivier een slok water nam. Hij zag toen in het water een spiegelbeeld van een prachtige jonge vrouw. Die blik trof hem zo dat hij naar haar op zoek ging. Uiteindelijk heeft hij haar gevonden. Zij zou de best wensbare echtgenote zijn, tenzij...ze 3 keer geslagen zou worden. Dan zou ze voorgoed verdwijnen. De eerste keer kreeg ze tik omdat ze huilde bij de doop van een kind. Zij had gaven om in de toekomst te kijken en voorzag veel leed. De 2^e keer was dat ze hard aan het lachen was bij een begrafenis. Zij zag dat het leed eindelijk over was. De 3^e keer was toen er in een nacht hard aan het stormen was en hij haar een paardentuig toewierp die haar in het gezicht raakte. Zij verdween en met haar alle rijkdommen van hem. Hij heeft nog naar haar gezocht in een stormachtige nacht en is daarbij omgekomen. Ondanks de pogingen die zijn kinderen hebben ondernomen met verschillende kruiden. Vanaf dat moment is de apotheker/dokter ontstaan. Het museum en de mooie tuinen geven een goed inzicht in het Welsch life van toen. Na het verleden gaan we naar het heden. We gaan winkelen in McArthur Glen. Tuurlijk kan dit bakbeest niet tussen de gewone auto's staan, maar Henk Jr doet een poging. Gelukkig heeft hij er een "achterruit" op. Uiteindelijk hebben we nog een uur de tijd. Van Ee heeft zijn verzameling petten en hoeden weer kunnen uitbreiden. Had hij al een cap van het gastkoor. Nu moest er ook nog een Engelse hoge fun hoed bij. Martijn van de Weerd kon het niet laten om verschillende (dames) modezaken binnen te gaan. Het verhaal gaat dat hij zelfs de pashokjes heeft bekeken. Maar Martijn z'n hulp bij het zoeken naar iets leuks voor thuis werd, ook thuis, zeer gewaardeerd. Een ieder is gelukkig weer op tijd en we kunnen afreizen naar het hotel. De bardienst draait weer op volle toeren, want het biertje is hier veel goedkoper dan in het hotel. En na winkelen krijg je nu eenmaal dorst. In het hotel snel naar de laatste minuten van de Big match Arsenal-Manchester United gekeken. Veel supporters van United overnachten bij ons, dus we moeten wel op de hoogte blijven. Om 18.00 uur vertrekken we. Starten de bus eneven wachten ...de Van Vlietjes zijn er niet. Rijden we bijna weg zonder de Van Vlietjes. Gelukkig letten we op elkaar en zo wordt het "gemis" opgemerkt. Bellen naar hun kamer en ja hoor ze gaan graag mee. Nu kunnen we naar ons 2^e concert. Deze wordt gehouden in Chapel Y Crwijs. Samen met het Duvant Chior mogen we in een bloedhete kapel gaan zingen. Helaas zijn het aantal toeschouwers zeer beperkt. Wij hebben in ieder geval nog de leden van het Duvant Chior als publiek. Ondanks de warmte en de grote afstand die Rene de Groet moet overbruggen, blijkt het redelijk goed te klinken. Zelf kunnen we de andere partijen niet horen. Onze gastheren zingen volgens traditie uit het hoofd. De dirigent weet met leuke anekdotes een leuke sfeer op te bouwen. Ook de voorzitter levert daar een belangrijke bijdrage aan. Zo spoort hij op een enthousiaste wijze de jonge talenten van de muziekschool aan om een mooie uitvoering te geven. We hebben het dan over jongens en meisjes in de leeftijdsklasse van 12 tot 18 jaar. De avond verloopt warm maar ook dit concert verloopt goed. We hebben misschien wel een trentbreuk gerealiseerd, want het zingen met map zagen enkele gastkoorleden wel zitten. Goed voor nummers die je maar een enkele keer uitvoert. En als je de **map goed gebruikt en kijkt** naar de dirigent, kan de uitvoering wellicht met minder fouten verlopen. Toch heeft het uitvoeren zonder map ook haar charme. Misschien van allebei wat. Na het concert zijn we naar de Pub / kantine van Duvant Choir gegaan. Samen napraten, zingen en wat drinken. Bijtijds gaan we weer naar het hotel. Enkele leden blijven op om de supporters van United, die door strafschoppen hebben verloren, op te vangen. Holland Kaas is nadrukkelijk bezig de kaas te promoten. Op klompen wordt het nodige uitgedeeld en enkele Britten willen graag die mooie Wooden Shoes uitproberen. Het wordt wat later en dan kunnen die Engelse zeer hard zingen, lallen of..... Welterusten.

Zondag 22 mei gaan we in de dienst van The vicar of St. Hillary's Church enkele nummers zingen. Ook hier is de ontvangst gastvrij. De 4 nummers (Blessed Assurance, Vaste Rots,

Tibie Palom, Nieuw Jeruzalem) worden op een gepaste wijze gebracht. De preek is scherp en belerend. Na de dienst een kopje koffie gedronken en gaan we voor de lunch naar het Tower hotel. Ook nu hebben we gelukkig het aantal “koppen” geteld en missen we er een. Mw. De Jong zit nog niet in de bus. Ze blijkt vast te zitten op het toilet, maar doordat een ieder de ruimte al verlaten had werd haar bonken op de deur niet opgemerkt. Gelukkig is er nog iemand met de sleutel en mag ze weer plaats in de bus nemen.. Alsnog vertrekken we naar het Tower hotel. Hier staan ze op onze komst al te wachten en kunnen we zo aan tafel. De

ervoor dat de achterkant enkele centimeters asfalt aan het wegschaven was. Ook hier zie je het Engelen (Engelse) geduld. Geen onvertogen reactie van de wachtenden! Nadat Henk Jr de bus weer los had, zijn we allemaal even lekker gaan uitwaaien langs dit mooie stukje Wales.

aardappelen/uien soep doet het goed, maar ook de Chicken- en fishmaaltijd gaat goed naar binnen. Na het personeel bedankt te hebben door 2 nummers te zingen, gaan we naar Hysbysrwydd. Vergelijkbaar met Zandvoort of Scheveningen, maar dan met wat meer kuilen en heuvels. Ook nu hebben we prachtig weer, dus is het volop genieten. Henk Jr mag eerst even de bus losmaken, want we hebben een echte “vastloper”. De drempel waar deze grote jongen (15 meter) overheen moest was niet zo hoog, maar het delletje daarna zorgde

Nog even een korte stop bij Mumbles & Clyne Gardens dat volop in bloei staat. Deze en gene hebben zich er aan vergaapt en ideeën voor de eigen tuin kunnen opdoen.

Om 18.00 uur weer naar het hotel. Daar zoveel mogelijk al pakken, want morgen gaan we weer terug. 19.15 uur we gaan naar de kantine van de Rugby club waar we een buffet krijgen aangeboden.

De spelregels worden door de voorzitter van de rugby club (en zanger van het Duvant choir) Mister **Dave** luid en duidelijk uitgelegd. Maar vooraf zou hij die jongens op klompen

nog even verrassen. Hij kwam met een zeer grote maat klomp (maat 50?) uit Apeldoorn aan. En in zijn aankondiging zei hij dat alles bij hun groter is dan bij de Nederlanders. Onze gastheer/vrouw zaten al over de verschillende tafels verdeeld zodat wij konden aanschuiven. Ook hadden ze zich al voorbereidt met enkele vragen om snel contact te leggen. Het werd een zeer gezellige avond. Het buffet dat volledig door de echtgenoten zelf gemaakt is, zag er goed uit en was zeer overvloedig. Wij mochten eerst en dan ook nog per tafel op volgorde van leeftijd. Pas na de laatste tafel gingen onze gastheer/vrouw naar het buffet. Leuk zo'n methode voor spreading. Ook het uitwisselen van de geschenken werd op een bijzondere wijze aangekondigd. Doordat de voorzitter van het koor niet zo groot is, moesten de glazen vooraf gevuld worden om te voorkomen dat hij anders aan het zicht onttrokken zou worden. Wij

hebben een mooi bord ontvangen en hun ons verkleinde versie van de vaandel overhandigd. Na de formaliteiten werd voor hen die nog niets voor thuis hadden de Rugby shop nog even opengesteld. En veel samen zingen. Naast de groepszangen en samenzang (Gentle Dove) kwamen de diverse solisten aan bod. Ook Arno, Gijs Piet, Willem Harlaar en Rene de Groet hebben hun bijdrage geleverd. Even stond Geert-Jan nog op, maar toen hij begreep dat hij solistisch mocht gaan zingen, ging hij sneller zitten dan hij opstond.

En dan is het 23 mei. De verjaardag van GP, slechts 41 lentes jong. En wat wil je nog meer dan toegezongen worden door zoveel mensen. Het werd een feestje vooraf, want de hele dag zal de jarige met ons “opgescheept” zitten. Nu voor de laatste nacht terug naar het hotel. Morgen is het ten slotte een lange dag. Enkele hebben samen met Monique en GP zijn verjaardag met een flesje wijn gevierd, maar daarna was het voor een ieder tijd om te gaan slapen.

Vanaf 09.00 uur kunnen we de bus laden. Gelukkig is de barcommissie aardig door de voorraad heen en kunnen de souvenirs en geschenken mee terug. Ook nu zijn er weer de nodige gastheren aanwezig. We krijgen allen nog een nummertje want we gaan nog even een loterij doen. De draak van Wales, een Cap van het koor en een sweater zijn te winnen. Deze prijzen zijn spontaan door de gastheren aangeboden. Onze ladyspeaker Yvonne Asscherman heeft haar 2^e draakje binnen. De cap ging naar Laus en Cees van Ee kan met een beetje moeite de sweater aan. Gelukkig is deze laatste onderweg ietsje opgerekt door PC. In The Grange (= landhuis of schuur) te Boreham geluncht. Dit nam meer tijd in beslag dan gepland, maar zo'n grote groep en dan nog van de kaart mogen kiezen kost een beetje tijd. Maar gelukkig hadden we al een beetje voorsprong omdat Henk Jr niet voor de rokers stopte en zo een mooi buffer had gemaakt. We konden deze uitloop dus wel hebben. Met een vertraging van ruim 1 uur, gaan we op naar de boot. Ook hier is de douane niet lastig en kunnen we zo het terrein op om op de boot te wachten. Nog even een groepsfoto bij de bus gemaakt en dan kan de oversteek beginnen. De ferry heeft er zin in. Met het verwerken van 10.000 liter per seconde gaan we als een speer. De zee is kalm, dus niemand wordt zeeziek. Klokken weer gelijk zetten en aan het laatste deel gaan beginnen. De stemming zit er goed in en er wordt veel gelachen en gezongen. Cees van Ee bedankt de bestuursleden (in het bijzonder Jan Tersteeg) voor het vele werk dat aan deze reis vooraf is gegaan. Ook worden de sponsors van de kaas en worsten, te weten GP, Kees de Vink en Jan van der Kuy bedankt.

Onze chauffeur, Henk jr, wordt voor de prettige samenwerking bedankt en krijgt naast een financiële bijdrage ook nog zo'n echte Zanglust Coll/muts. Deze is speciaal voor hem aan de bovenzijde dichtgenaaid om al het kleingeld te kunnen inzamelen. Voor Henk Jr een waardevolle herinnering aan die mooie dagen met dat koor uit Linschoten. Arie van de

Linden, met versnelde haargroei onder z'n neus en uit zijn oren, bedankte op zijn beurt, als veteraan van het koor, het bestuur voor al haar werk en op z'n dialects spreekt hij nog even met hen-van-over-het-water (zij uit Herwijnen). Zo vergeleek hij het rijden met deze bus met het rijden van een hondenkar.

Alleen heeft deze bus nog een achteruit. Voor vertaling van zijn werk, kan je bij Arie terecht. De barcommissie blijkt haar werk goed te hebben verstaan want het laatste blikje bier gaat er pas ter hoogte van Gouda uit. Op 24 mei om ongeveer 1.15 uur laden we de bus weer uit. De reis is voorspoedig verlopen. Geen ongelukken, niemand ziek, niemand achtergebleven en veel minder regen dan de nieuwjaarsquiz had gesuggereerd (mijn paraplu is niet uit mijn tas geweest), goede concerten gegeven, leuk contact met het gastkoor gemaakt en nog enkele tips rijker ook. Zoals

Reisverslag van de gehouden concertreis van 19 tot en met 23 mei 2005 te Wales.

- witte Zanglust bretels voor de koorleden (wel witte anders zie je die zo door het witte jasje heen),
- enkele nummers uit het hoofd uitvoeren,
- You never walk alone of 1 stemmig zingen of **instuderen!**
- een avond kan ook gezellig zijn zonder dat die volledig door het koor gefinancierd wordt. Bijvoorbeeld enkele consumpties vrij en de rest voor eigen rekening.

Terugblik:

Het was een geweldige fijne reis en zoals iemand mij toevertrouwe.... We hebben die ene dag korter niet echt in dit programma gemist. Het was mooi zo!

Dank aan een ieder die daar een bijdrage aan heeft geleverd. En vergeet niet:

You never walk alone!

Wetenswaardigheidje:

Wist u dat de barcommissie zo goed als uitverkocht was toen we thuis kwamen?

Wist u dat ze

264	Halve liters	Bier
2	Liter	Jenever
1	Citroen	Brandewijn
100	Flesjes	Water
100	Blikjes	Fris
10	Flessen	Witte wijn
6	Flessen	Rode wijn
80	Pakjes	Chocomel
80	Pakjes	Jus d'orange
80	Pakjes	Appelsap
16	Kilo	Kaas
6	Verse	Worsten
3	Worsten	Uit blik
12	Pakjes	Koeken

hadden meegenomen! Barcommissie heel hartelijk dank voor deze goede zorgen.

Dit reisverslag is volledig op eigen titel gemaakt door Peter Elenbaas, Mei 2005, Linschoten.